

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/244/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624203130
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5624203130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX a D. C., nar. XX.XX.XXXX, pobytom ako rodičia, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov – matka: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. XX/XX, G. a otec: B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXX/X, A., prechodne pobytom F. XX/XX, G., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v konaní o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 20P/96/2024-52 zo dňa 12.11.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, vo výroku II. zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. B. C. výživným vo výške 130,- eur mesačne a na maloletého D. C. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc od 05.08.2024. Vo výroku III. zameškané výživné za obdobie od 05.08.2024 do 31.10.2024 na maloletého A. B. vo výške 373,13 eur a na maloletého D. vo výške 344,49 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky v plnej výške má za následok splatnosť celého dlhu. Vo výroku IV. rozhodol, že styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje, vo výroku VI. (pozn. krajského súdu – správne malo byť výrok V.) rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh matky doručený dňa 05.08.2024, ktorým sa domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na výpovede matky ako aj kolízneho opatrovníka na nariadenom pojednávaní, na rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 52 CMP, rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloleté deti A. B. a D. pochádzajú z partnerského vzťahu rodičov, títo žijú v spoločnej domácnosti, pričom matka zabezpečuje starostlivosť

o domácnosť, aj o maloleté deti. Rodina žije v rodinnom dome, ktorý vlastnícky patrí maloletému A. B., ktorý je rozdelený tak, že matka s deťmi obýva podlažie domu a otec sa zdržuje na prízemí. Rodičia spolu nehospodária. Matka zo svojho príjmu hradí všetky výdavky na domácnosť, výdavky svoje a maloletých detí. Otec si uhrádza jeho výdavky, avšak väčšinu toho, čo brigádnicke zarobí, minie na alkohol. O potreby maloletých detí sa nezaujíma. Otec v rámci konania pred súdom prvého stupňa sa nezúčastnil informatívneho stretnutia rodičov bez ospravedlnenia, rovnako sa nedostavil ani na pojednávanie, vyjadrenie vo veci nedal.

4. Súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. sumou 130,- eur mesačne a na maloletého D. sumou 120,- eur mesačne. Prihliadol na súčasné odôvodnené potreby maloletých detí, kde pri posudzovaní výdavkov na oprávnené potreby maloletých detí vychádzal z výsluchu matky a jej vyčíslenia pravidelných mesačných nákladov, ktoré ustálil u obidvoch detí na približne rovnakú sumu 260,- až 270,- eur mesačne. Náklady na maloletého A. B. pozostávajú z výdavku na pomernú časť mesačných nákladov na bývanie vo výške 42,66 eur, ďalej na depozit na stravu v škole približne 6,- eur, ďalšie mesačné výdavky školské potreby 10,- eur, sporenie 21,40 eur, čo sa týka maloletého D., treba pripočítať výdavok na školský klub detí vo výške 12,- eur mesačne, kde pri oboch deťoch je potrebné k uvedeným výdavkom pripočítať aj výdavok na základný hygienický štandard vo výške 15,- až 20,- eur, oblečenie a obuv vo výške približne 50,- eur, výdavok na stravu minimálne vo výške 120,- eur. Rovnako je k týmto výdavkom potrebné pripočítať aj nepravidelné ročné výdavky na sezónne oblečenie, sezónne športy, na kurzy a školy v prírode, výdavky súvisiace so zdravím, voľnočasovými aktivitami. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že okrem vyživovacej povinnosti od rodičov je výživa maloletých detí pokrytá aj štátnou dávkou v podobe rodinného prídavku, ktorý poberá matka v sume 60,- eur na každé dieťa, výživné na úrovni 130,- eur a 120,- eur pokrýva približne dve tretiny aktuálnych súdom ustálených nákladov na maloleté deti, keď ustálené potreby maloletých detí na nevyhnutné potreby sú vo výške 260-270,- eur. Po odpočítaní sumy 60,- eur (prídavok na dieťa), zostáva pokryť výdavok približne vo výške 200,- eur. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že je spravodlivé, aby sa aj otec podieľal na výdavkoch maloletých detí do výšky aspoň 2/3 súdom ustálených odôvodnených výdavkov, nakoľko do starostlivosti o deti sa vôbec nezapája, nezaujíma sa o ich potreby, matke v starostlivosti o deti nepomáha, ani finančne, ani osobnou účasťou. Matka poskytuje maloletým deťom osobnú starostlivosť, ktorej miera je stále vysoko intenzívna, pretože ide o maloleté deti vo veku 10 a 8 rokov, ktoré sú závislé na jej starostlivosti.

5. V rámci skúmania možností a schopností otca súd prvej inštancie zistil, že napriek tomu, že v minulosti bol otec pracovne činný, v aktuálnom čase už dlhodobo (približne 6 rokov) nemá pravidelný príjem, nemá žiadne stále zamestnanie, nebolo v konaní preukázané, že by schopnosť otca zabezpečiť si príjem bola znížená, resp. neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by sťažovali uplatnenie otca na trhu práce. Z výpovede matky vyplynulo, že otec kedysi zamestnával viac zamestnancov, ktorí pre neho vykonávali stavebné práce v Bratislave, má pracovné skúsenosti aj v oblasti podnikania, avšak dlhé roky zotrúva v situácii, keď napriek jeho produktívnemu veku, fyzickej dispozícii, skúsenostiam a zručnostiam, nevykonáva žiadnu pracovnú činnosť, z ktorej by mohol mať adekvátny zdroj príjmu. Jediné obmedzenie, ktoré by otcovi mohlo brániť sa riadne zamestnať a dosahovať pravidelný príjem, si otec spôsobuje sám. Otec sa dopustil voči matke trestného činu (prečinu) nebezpečné vyhrážanie, za čo bol v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 1T/18/2022 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý bol podmienene odložený a otcovi bolo v trestnom konaní uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Otec sa absolútne nezaujíma o potreby rodiny, maloletých detí. Otec napriek tomu, že žije s matkou a deťmi v jednom dome, dlhodobo im neposkytuje prakticky žiadnu osobnú starostlivosť, s maloletými deťmi netrávi čas, počas ktorého by deťom poskytoval reálne nejakú formu starostlivosti. Pre účely určenia výživného vychádzal u otca z predpokladaného príjmu v sume minimálne takej mzdy, akú dokáže dosahovať v zamestnaní matka maloletých detí, ktorá pracuje na pracovnej pozícii manipulanta, ktorá nevyžaduje žiadne špeciálne pracovné skúsenosti, ani vzdelanie. Zdôraznil, že pri určovaní výšky výživného je povinný zohľadniť nielen reálny príjem, aký povinný rodič dosahuje, či naopak nedosahuje, ale aj príjem, aký by potenciálne dosiahnuť mohol. Z aktuálne zverejnených pracovných ponúk na portáli Profesia.sk vyplynulo, že sú voľné pracovné pozície manipulačný pracovník, napr. v obchodnej spoločnosti OZO, a.s. s nástupnou mzdou 1.100,- eur + pohotovostný príplatok, kde zamestnávateľ požaduje len základné vzdelanie. Je v možnostiach otca dosahovať mzdu minimálne na úrovni od 800,- eur vyššie, s tým, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča

a aj po zabezpečení jeho základných životných potrieb poskytovať na výživu maloletého A. B. výživné vo výške 130,- eur mesačne a na výživu maloletého D. výživné vo výške 120,- eur mesačne.

Súd prvej inštancie záverom uviedol, že ani aktuálne výživné vo výške 130,- eur a 120,- eur nezodpovedá všetkým potrebám detí, keď predstavuje na deň čiastku 4,26 eur v prípade výživného vo výške 130,- eur mesačne a čiastku 3,93 eur na deň v prípade výživného vo výške 120,- eur mesačne, čo reálne ťažko pokryje náklady, čo i len na stravu maloletých detí. Po vyhodnotení preukázaného skutkového stavu súd prvej inštancie považoval návrh matky za dôvodný, avšak výšku výživného korigoval s ohľadom na potencialitu príjmu na strane povinného rodiča - otca. Svojím postojom otec neprejavuje dostatočnú mieru rodičovskej zodpovednosti a starostlivosti, spolieha sa na to, že matka bude v plnej miere suplovať rodičovskú rolu aj za neho, nemá záujem podieľať sa na výchove, starostlivosti, zdravom vývoji svojich maloletých detí, poskytnúť im žiaduci pozitívny vzor mužského správania.

Zameškané výživné od 05.08.2024 (podanie návrhu) do 31.10.2024 predstavovalo na maloletého A. B. sumu vo výške 373,13 eur (2 mesiace x 130,- eur + alikvotná časť za mesiac august 2024 v rozsahu 27 dní) a na maloletého D. sumu vo výške 344,49 eur (2 mesiace x 120,- eur + alikvotná časť za mesiac august 2024 v rozsahu 27 dní). Zároveň zameškané výživné súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne na každé dieťa, t.j. spolu 40,- eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia pod podmienkou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí, a to v podaní doručenom súdu dňa 11.06.2025 (č.l.72 spisu), v ktorom uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, a to, že je dlhodobo ťažko chorý, bol niekoľkokrát hospitalizovaný na oddelení intenzívnej starostlivosti na klinike v Poľsku, po poslednej hospitalizácii od 09/2024 do 25.04.2025 bol na PN a mal nastúpiť na liečbu u kardiológa cievného, pľúcne oddelenie, ktoré prerušil z dôvodu nástupu na výkon trestu. O pojednávaní vo veci nebol vôbec informovaný (nemá ani kľúče od poštovej schránky), tak sa nemohol brániť, ani vykonať správne dôkazy k jeho obrane potrebné na zistenie rozhodujúcich vecí, ktoré doplní po obnove konania (č.l. 72 súdneho spisu).

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca v podaní zo dňa 01.09.2025 (č.l. 81 súdneho spisu) uviedol, že zotráva na svojom stanovisku vyjadrenom počas súdneho pojednávania, je stotožnený so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a určené výživné považuje za primerané s ohľadom na oprávnené potreby maloletých detí, navrhuje, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako správny.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca v podaní doručenom súdu dňa 12.09.2025 (č.l. 85 súdneho spisu) uviedla, že odporca mal v minulosti zdravotné problémy so srdcom, a to ešte predtým, ako sa stal otcom ich detí, no po zákroku a zotavení sa, sa vrátil do života ako zdravý a práceschopný človek, ktorý bol konateľom spoločnosti, jazdil kamiónom, vedel montovať systémy LPG do nákladných vozidiel, čo bolo veľmi náročné. V roku 2018 odišiel na pofidérne liečenie šamanmi na Filipíny na viac ako 4 mesiace, nechal ju samú s dvoma maličkými deťmi. Odtiaľ sa vrátil ako iný a vymenený človek, nestaral sa o domácnosť, pravidelne popíjal, neplatil náklady na elektrinu, jediná finančná pomoc spočívala v tom, že pred zimou doviezol pelety na kúrenie z Poľska. Po návrate z väzenia býval v obci I., následne nevyhnutý čas potom, kedy musel nosiť kontrolný náramok, nepil a hlásil sa pravidelne ku kontrolným orgánom. Po odňatí náramku však začal piť, čo matka nevedela. Na neustále prosby ich staršieho syna A. dovolila odporcovi vrátiť sa do ich spoločného príbytku v nádeji, že sa zmenil k lepšiemu, čo sa ukázalo, ako jej najväčšia chyba. Krátky čas sa snažil urobiť dojem, že sa zmenil, no netrvalo to dlho a začalo pre ňu, ako aj synov skutočné peklo. Pil denne 2 fľašky vodky, čiže bol dvakrát denne na mol, bol agresívny, dobíjal sa do ich oddelenej časti domu, vulgárne im nadával, zničil im nábytok, vyhrážal sa, znemožnil prívod vody v lete do domácnosti, v zime demontoval riadiacu vykurovaciu jednotku kotla v kotolni, vytiahol večer dva káble na sviečky v aute, aby matka nemohla ráno o 05:30 hod. odísť do práce. Jeho zdravotný stav bol počas trvania na slobode ničený výlučne len a len alkoholom. Pracovníčky ÚPSVaR k nim chodili často a o všetkom vedia. Zároveň sa odporca súdnemu procesu zámerne vyhýbal, nepreberal poštu. Odporca je schopný platiť oveľa viac ako sumu, ktorú pani sudkyňa vypočítala, podľa jeho spotreby alkoholu, čo je 130,- eur na A. a 120,- eur na D.. No problém je v tom, že on vôbec nechce platiť a žiaľ, sa mu darí vyhýbať tejto povinnosti. Určenie výšky výživného ponecháva na rozhodnutie súdu a dôveruje v spravodlivé rozhodovanie súdu.

9. Otec vo vyjadrení k výzve súdu v podaní doručenom súdu dňa 21.10.2025 (č.l. 92 spisu) uviedol, že vyjadrenia matky detí odmieta, nezakladajú sa na pravde, je presvedčený, že rodinné vzťahy boli narušené kvôli iniciatíve sociálnej kurately, ktorá jeho družku navádza na negativistickejšie postoje voči jeho osobe. Žiadal, aby odvolanie bolo rozhodované v jeho prítomnosti a za účasti, nesúhlasí so zverením detí do osobnej starostlivosti matky, nesúhlasí s platením výživného, nakoľko bývajú v spoločnej domácnosti, ostatné skutočnosti zdokladuje na súdnom pojednávaní.

10. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletých detí, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, posúdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a tento v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

12. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojení s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predložením súdneho spisu, odvolací súd v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

13. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP odvolací súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom maloletých detí proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Otec podaným odvolaním spolu s doplnením odvolania, resp. vyjadrením, napadol celý rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa rozsahu a obsahu odvolania boli predmetom námietky týkajúce sa nesprávne a neúplne zisteného skutočného stavu veci, porušenia práva na spravodlivý proces z dôvodu, že nebol otec o pojednávaní informovaný.

14. V procesnej rovine námietka otca, že o pojednávaní vo veci vôbec nebol informovaný, nemohol sa brániť a ani vykonať správne dôkazy v rámci jeho obrany, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím by bol naplnený odvolací dôvod, a to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že otec bol predvolaný na pojednávanie nariadené na deň 12.11.2024, kedy termín pojednávania sa mu doručoval nielen na adresu trvalého pobytu uvedeného v Registri obyvateľstva, ale aj na adresu pobytu, na ktorom sa mal zdržiavať (č. l. 42, 44 súdneho spisu). Súd prvej inštancie v Zápisnici o súdnom pojednávaní zo dňa 12.11.2024 (č.l. 46 súdneho spisu) konštatoval, že otec neprevzal zásielku na pojednávanie, neprevzal zásielku, ani keď sa mal dostaviť na informatívne stretnutie rodičov a mal vykázané doručenie návrhu fikciou v deň, kedy sa vrátila zásielka súdu, čo je dňa 01.10.2024. Následne súd predvolával otca z adresy jeho trvalého bydliska v A., ako aj z adresy, kde sa reálne zdržiaval, vo G., ani na jednej z týchto adries si zásielku neprevzal, kde zásielky sa vrátili súdu dňa 17.10.2024 a 06.11.2024. Zároveň bolo skonštatované, že z trestných konaní vedených voči otcovi na Okresnom súde Liptovský Mikuláš (pracovisko Ružomberok) mal súd zistené, že otec si dlhodobo nepreberá zásielky ani v trestných konaniach, kde bolo nariadené predvedenie jeho osoby pred súd. Rovnako aj matka na otázku súdu v rámci zápisnice o pojednávaní uviedla, že aj napriek tomu, že si neprevzal otec predvolanie na pojednávanie, je doma, vedel o pojednávaní, ona mu to oznámila. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne postupoval, keď vykonal pojednávanie v neprítomnosti otca maloletých detí, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené prostredníctvom fikcie doručenia, neúčast' žiadnym spôsobom súdu neospravedlnil.

15. Námietku otca, že nesúhlasí s tým, aby deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, odvolací súd preskúmal a dospel k záveru, že nie je dôvodná, bola len všeobecného charakteru. Otec v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že vzhľadom na prvostupňovým súdom zistený skutkový stav považoval za preukázané, že matka dokáže riadne zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti. Odvolací súd poukazuje

aj na stanovisko kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov v domácnosti matky, a teda odvolacia námietka otca v tomto smere neobstojí a je založená len na jeho subjektívnych pocitoch, pričom v konaní bol preukázaný opak. Zo Správy kolízneho opatrovníka (č.I. 34 súdneho spisu) vyplýva, že šetrenie v domácom prostredí bolo realizované dňa 26.09.2024, kde rodičia detí E. F. a B. E. spolu s deťmi bývajú na adrese staršieho syna A. B., majú tu právo doživotného bývania, matka s deťmi využíva poschodie, kde majú samostatnú detskú izbu, ktorá je prispôsobená ich potrebám, otec detí využíva prízemie, v čase posledného šetrenia otec detí spal na gauči, bol pod vplyvom alkoholu a nevnímal dianie okolo seba. Deti chcú ostať s matkou a želajú si, aby otec odišiel z domu. Matka pracuje na jednu rannú zmenu a v prípade potreby zamestnávateľa má aj nočné zmeny, v tom čase jej so starostlivosťou pomáhajú jej rodičia.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky teda vychádzal z faktického stavu, ako aj z prešetrenia pomerov, ktoré vykonal kolízny opatrovník v rodine maloletých detí a mal preukázané spolu s ďalšími zisteniami, ktoré zhodnotil vo vzájomných súvislostiach za rešpektovania ust. § 191 CSP. Odvolací súd konštatuje, že ďalšie dokazovanie v tomto smere nie je potrebné, pretože vykonané dôkazy plne postačovali na zistenie skutočného stavu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o forme osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, a to výlučná osobná starostlivosť matky vo vzťahu k obidvom maloletým deťom prihladnuc na najlepší záujem maloletých detí.

Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie bolo preukázané, že o deti sa otec nezaujíma, správa sa vulgárne k matke, deťom, nepreberá si poštu, býva často pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, potom súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach.

16. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine); vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada teda na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne.

17. Čo sa týka ďalšej námietky otca, že nesúhlasí s výživným s poukazom na jeho zdravotný stav, hospitalizáciu, dlhodobú práceneschopnosť, možnosť nastúpiť na liečbu, avšak z dôvodu výkon trestu ju nenastúpil, v rámci konania pred súdom prvej inštancie tieto skutočnosti neuviedol, nepreukázal, že by mal zlý zdravotný stav, že je poberateľom príp. invalidného dôchodku, a že tento zlý zdravotný stav mu znemožňuje nájsť si prácu. Odvolací súd nezistil relevantnosť odvolacieho dôvodu otca maloletých detí k ďalším výrokom II. a III., ktorými bol zaviazaný otec prispievať na výživu maloletého A. B. výživným vo výške 130,- eur mesačne a na maloletého D. výživným vo výške 120,- eur mesačne a platenie zameškaného výživného. Odôvodnenie súdu prvej inštancie viažúce sa k tomuto výroku bolo presvedčivé, zrozumiteľné, s rešpektovaním náležitostí vyžadovaných ust. § 220 ods. 2 CSP, bolo riadne zdôvodnené, z akých vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k skutkovému záveru o výške vyživovacej povinnosti otca, ktoré následne aj právne posúdil spôsobom, pre ktoré neboli splnené dôvody na iné rozhodnutie odvolacím súdom, než na potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie a aj vo výrokoch II. a III. o vyživovacej povinnosti otca maloletých.

Odvolací súd ďalej považuje za potrebné k výrokovej časti II., III. rozsudku súdu prvej inštancie k všeobecnému odvolaciemu dôvodu otca maloletých detí uviesť, že určenie výšky výživného na maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného súdy postupujú vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade. Súd prvej inštancie a v odvolacom konaní aj odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnili vyživovaciu povinnosť matky voči maloletým deťom, ktorú si plní v prvom rade osobnou starostlivosťou o maloleté deti, pričom neopomenuli ani význam možného príjmu v majetkových pomeroch otca maloletých detí.

Podľa odvolacieho súdu, v danej veci náležite bolo aplikované ustanovenie § 62 Zákona o rodine (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine), ak boli vzaté do úvahy všetky rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli najavo a na základe individuálnych skutkových zistení bola stanovená výška výživného na maloleté deti v určenej sume primeraná. Súd prvej inštancie správne prihliadol na odôvodnené potreby maloletých detí ako osôb oprávnených z výživného, ktoré ustálil približne na rovnakú sumu 260,- až 270,- eur mesačne, tieto riadne zdôvodnil a odvolací súd poukazuje na odsek 17. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, aj čo sa týka zdôvodnenia štátnych dávok v podobe rodinného prídavku, ktorý poberá matka v sume 60,- eur na každé dieťa. Stotožňuje sa s odôvodnením súdu prvej inštancie, že výživné na úrovni 130,- eur a 120,- eur pokrýva približne 2/3 aktuálnych súdom ustálených nákladov na maloleté deti s tým, že zostalo pokryť výdavok približne vo výške 200,- eur a je spravodlivé, aby sa otec na výdavkoch maloletých detí do výšky aspoň 2/3 súdom ustálených odôvodnených výdavkov podieľal, nakoľko v konaní bolo preukázané, že sa do starostlivosti o deti nezapája, nezaujíma sa o ich potreby, matke v starostlivosti nepomáha, ani finančne, ani osobnou účasťou. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti určenú súdom prvej inštancie, odvolací súd súhlasí so závermi vyjadrenými súdom prvej inštancie aj v odseku 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného otca na maloleté deti na základe vykonaného dokazovania uplatnil princíp potenciality príjmu otca, ktorý má prednosť pred princípom fakticity, pričom odvolací súd sa s jeho postupom stotožnil. Príjem, ktorý by mohol otec maximálne dosiahnuť, predstavuje zhruba 1.100,- eur mesačne, čo predstavuje zhruba 850,- eur netto mesačne, a teda otec je schopný po zabezpečení jeho základných životných potrieb poskytovať na výživu maloletého A. B. výživné vo výške 130,- eur mesačne a na výživu maloletého D. výživné vo výške 120,- eur mesačne. Potencionálny príjem otca súd prvej inštancie správne ustálil aj z ponuky pracovných ponúk na portáli Profesia.sk. Odvolacie námietky vo vzťahu k výške jeho vyživovacej povinnosti boli len všeobecného charakteru, z jeho strany neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným, ako ho určil súd prvej inštancie a odvolací súd zároveň dodáva, že otec túto skutočnosť v odvolaní ani netvrdil.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).